Piirivalveleht

Piirivalveameti väljaanne juuni 2002 Nr 9 (21)

“Mina nimetan sind Katiks!” õnnistas presidendiproua Ingrid Rüütel laeva ja lõi sampusepudeli vastu laevavööri puruks.

PVL-202: pikkus 40 m, laius 6,6 m, süvis 3 m, veeväljasurve 471 tonni.

Olgu sinu teenistus õnnelik ja tarmukas!

Rootsi kinkis Eestile piirivalve- ja keskkonnakaitselaeva

15. mail võttis piirivalve merebaasis pidulikult vastu Rootsi valitsuse otsusega Eestile kingitud ja varem Rootsi rannavalvele kuulunud õlitõrje varustusega patrull-laeva.

Eesti piirivalve saab laeva kasutada nii merereostuse tõrjel, patrullimisel kui ka merepäästeoperatsioonidel.

Laevale on omistatud jääklass, mis võimaldab sõita kuni 30 sentimeetri paksuses jääs. Laeva kere on valmistatud terasest ja tekiehitus alumiiniumist, laevale on paigaldatud õlikorje kassettsüsteem, tuletõrjekahur ning mahutid 113 tonni õliseguse vee tarbeks.

Kaasaegsete navigatsiooni- ja kommunikatsioonivahenditega ning IT tehnikaga varustatud alusel hakkab korraga teenima kuueliikmeline meeskond. Komandöriks määrati leitnant Jaak Tulk.

Laeva ristiema, Eesti Vabariigi presidendi Arnold Rüütli abikaasa pr Ingrid Rüütel sai sampanjapudeli vastu laevavööri puruks esimesel katsel ja õnnistas laeva sõnadega: “Mina nimetan sind Katiks, olgu sinu teenistus õnnelik ja tarmukas”. Pühitsetud sai laev piiskop Einar Soone käe läbi.

Piirivalveameti peadirektor kolonel Harry Hein avaldas lootust, et tulevikus on piirivalvel tänu Katile võimalik paremini täita Läänemere merekeskkonna kaitse konventsiooni.

Rootsi rannavalve ülem Marie Hafström avaldas oma kõnes rahulolu üha suureneva naftatranspordi üle Läänemerel, medali teise poolena tõi ta välja Rootsi rannavete illegaalse reostamise. Rootsi välisministeeriumi riigisekretär Sven-Eric Söder: “1992. aastal leidsime Rootsi vetest 132 õlilaiku, millest tänaseks on likvideeritud 26.”

1966. aastal Saksamaal kalatraaleriks ehitatud ja 1985. aastal täielikult rekonstrueeritud laeva kasutas Rootsi rannavalve riigi lõunaosas. Laev teenis Rootsi Kuningriiki patrull- ja ka reostustõrje laevana. Veel eelmise aasta augustis osales HBB-202 reostustõrjeoperatsioonil, kus korjas 20 000 liitrit naftat.

Tiiu Leis, Urmo Kohv

President piiril

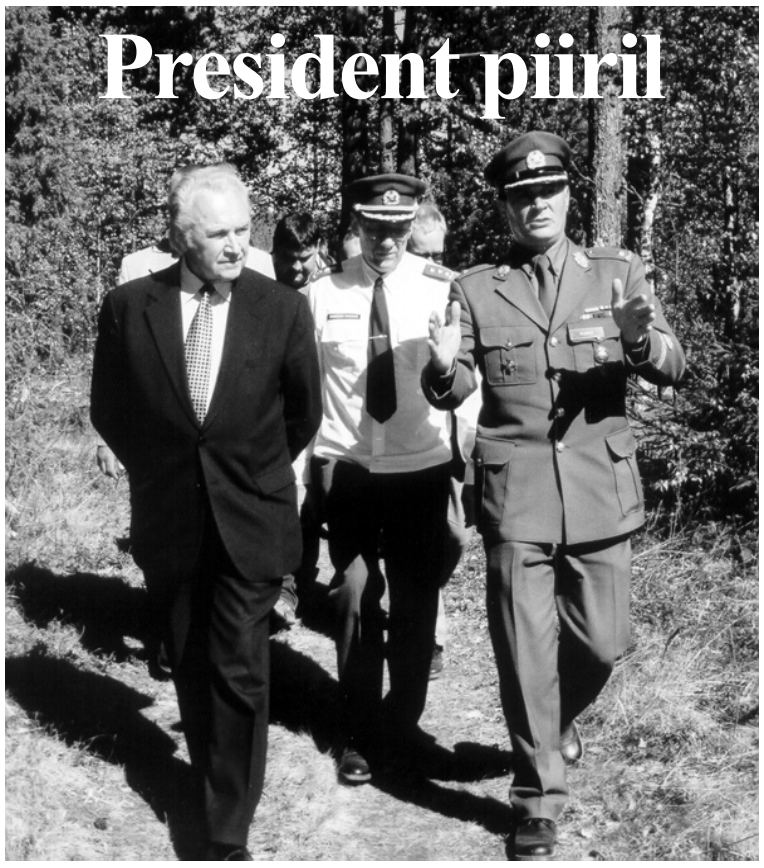

Liikudes Piusa kordoni valvatava piirilõigu toimkonna rajal selgitas Kagu piirivalvepiirkonna ülem mjr Rein Orav president Arnold Rüütlile elavalt sealse piirilõigu iseärasustest.

Narva veehoidla juures näitas Ida-Viru piirivalvepiirkonna ülem mjr Roland Peets presidendile vaatamisväärset tammi. Juttu tehti piiri valvamisest, haldusprobleemidest, tammi teenindamisest ning selle tehnilisest seisukorrast.

Peipsi piirkonna staabis Alatsikivil tutvustas piirkonna ülem mjr Matti Pokkinen presidendile, kuidas töötab idapiiri radarisüsteem.

Piirivalve paljastas pettused BMW-dega

Viimasel ajal pälvivad Eesti piiripunktides erilist tähelepanu Vene sõidukite registreerimistunnistused, sest nende võltsingute kasutamissagedus piiril on suurenenud.

7. mail pidasid piirivalvurid kinni katamaraaniga “Baltic Jet” Tallinna reisisadamasse saabunud Venemaa numbrimärke kandnud maasturi BMW X5, mille salongist leiti lisaks sõidukit juhtinud Venemaa kodaniku Andrei Shabalini poolt dokumentide kontrolliks esitatud Venemaa sõiduki registreerimistunnistusele ka Saksa sõiduki registreerimistunnistus ja eksportnumbrid.

Laevas, teel Tallinnasse olid BMW X5 küljes veel Saksa eksportnumbrimärgid.

Esialgu kahtlustasid piirivalvurid, et tegemist on teada-tuntud skeemiga, kus sõidukile on eelnevalt fiktiivselt väljastatud sihtriigi sõiduki registreerimistunnistus ja numbrimärgid. Täiendaval vaatlusel selgus aga, et tegemist on täielikult võltsitud Venemaa sõiduki registreerimistunnistusega, sest dokumendi alusmaterjal helendas intensiivselt UV-valguses. Reisidokumentide hinnangu keskuse allohvitser Heigo Vija sõnade kohaselt pidanuks dokumendi alusmaterjal ultraviolettvalguses matt olema. Helendavad vaid turvaelemendid. “Antud juhul oli võltsingu valmistamisel kasutatud kaubanduslikku paberit,” ütles Vija.

Eesti Interpoli RKB andmetel oli nimetatud sõiduk Saksamaalt Andrey Shabalini poolt ametlikult ostetud ja sõiduki ekspordiks oli talle Saksamaal väljastatud eksportnumber K 741 J.

Vene sõidukite registreerimistunnistuste õigsusele tuleb Vija sõnul erilist tähelepanu pöörata, sest nende võltsingute kasutamisjuhtumid on sagenenud. Vene, nagu ka Leedu, Valgevene ja Ukraina sõidukite registreerimistunnistused ei ole piirivalvurite silmis turvalised, sest neid võidakse kõige tõenäolisemalt kasutada varastatud autode transpordiks läbi Eesti või tollipettuste läbiviimiseks. Eriti palju kasutatakse täielikult võltsitud Leedu sõidukite registreerimistunnistusi, mille võltsingute trükikvaliteet on Vija meelest parem kui originaaldokumentidel. Ta tõi näite politsei poolt Tallinnas likvideeritud trükikojast A/S Teokarp, kus trükiti võltsitud USA dollareid ja kõrvaltoodanguna Vene sõidukite registreerimistunnistusi.

Veel üks juhtum

17. mail peeti Paldiski Lõunasadamas kinni maastur BMW X5 (2002). Sõidukile tuli järele isik, kelle oli volitanud firma Alsines Auto juhatuse liige Aleksander Pismennõi. Ainus dokument, mille Pismennõi BMW X5 piiriületuseks esitas oli Bahamas registreeritud firma Garvin Holdinngs Ltd INVOICE (tõendarve), millele oli sõiduki saajaks märgitud Aleksander Pismennõi ise.

Kui v-srs Aivar Anton otsustas sõidukit ja selle tausta põhjalikumalt kontrollida ja selleks sõiduki piiriletus tõkestada, ilmus kohale Pismennõi väitega, et tegemist on sõidukiga otse BMW tehasest ja teisi pabereid autol polevatki. Saksa piiripolitsei andmetel oli sama tehasetähisega BMW X5 aga Saksamaal arvele võetud numbrimärgiga HH-BM1208 alles 7. mail, ehk kümme päeva enne vahejuhtumit Eesti piiril ning kuulub Saksamaal elavale Vladimir Nekhviadovitch’ile, kes autot varastatuks ei olnud kuulutanud.

Tõenäoliselt oleks auto paari päeva pärast Venemaal või Lätis olnud ning seejärel Saksamaal varastatuks kuulutatud. Nekhviadovitch oleks saanud oma kindlustussumma ja ka raha auto müümisest.

Tiiu Leis

Lühiveerg

11 riigi piirivalvejuhid Tallinnas

13-14 juunini toimus Tallinnas Läänemeremaade Piirikontrolli Koostöö Konverents, millest võtsid osa kümne Läänemere äärse riigi piirivalveametkondade juhid ja külalisena Rumeenia piirivalve delegatsioon.

Konverentsil tehti kokkuvõtted möödunud tööaastast, seati eesmärgid ja pandi paika koostööplaanid aastaks 2002-2003. Eesistujamaa Eesti andis osalejatele ülevaate koostööaastal läbiviidust ning olukorrast Eesti piiridel. Piiridel ja organisatsioonides toimunud muudatustest andsid ülevaate ka teised konverentsil osalevad riigid.

Möödunud aasta juunist Läänemere Piirikontrolli Koostööd juhtinud Eesti andis järgnevaks tööaastaks eesistujamaa kohustused üle Poolale, samuti valiti Tallinnas uus eesistujamaa aastaks 2003-2004.

Konverentsil osalesid Taani, Soome, Saksamaa, Läti, Leedu, Norra, Poola, Venemaa, Rootsi, Rumeenia ja Eesti piirivalvamisega tegelevate ametkondade juhid ja neid saatvad ametiisikud.

Balti piirivalvejuhid Vilniuses

29. aprillil kohtus kolonel Harry Hein Leedu Vabariigis Vilniuses toimuval Balti Ministrite Nõukogu Piirivalve Vanemametnike Komitee istungil Läti ja Leedu kollegidega.

Kohtumisel tehti kokkuvõte möödunud aastal toimunust, arutati piirivalve arengusuundi lähitulevikus. Kõne alla tuli praegu Eesti ja Läti piirivalvete vahel toimiva ühtse järelkontrollina teostatavate päringusüsteemi rakendamine ka Leedus. Osapooled vahetasid mõtteid kolme riigi piirivalvete poolt kavandatava protokolli osas, mis puudutab ühtseid põhimõtteid Balti riikide idapiiri kui tulevase Euroopa Liidu välispiiri väljaehitamisel.

Reostustõrje õppus

23. ja 24. aprillil korraldas piirivalveameti mereosakonna reostustõrjejaoskond seminar-õppuse teemal "Reostustõrje merel", millest võtsid osa Soome keskkonnainstituudi esindajad ja Eesti piirivalve reostustõrjelaevade meeskonnad. Õppuse eesmärgiks oli harjutada reostustõrjeoperatsioonide juhtimist ja teostamist, reostustõrje seadmete kasutamist ja reostustõrjeüksuste koostööd. Teemadena käsitleti tegevust laeva õlireostuse korral, reostustõrjet merel, reostuse piiramist poomidega - poomerdamist, õlikorjet erivahenditega - skimmerdamist ja reostusest lähtuvaid probleeme.

23. aprillil omandati Soome lektorite juhendamisel teoreetilisi teadmisi Kopli merebaasis, 24. aprillil toimus merebaasi sadama akvatooriumil praktiline õppus.

Piiririkkujad tahtsid Eesti kaudu Saksamaale jõuda

18. aprillil kell 17.55 pidasid Piusa kordoni piirivalvurid koostöös Vene kolleegidega ja kohaliku elanikkonna kaasabil kinni kaks dokumentideta isikut, kes olid ületanud piiri Venemaalt Eestisse Võmmorski küla lähedal. Vene Föderatsiooni Moskva oblasti elanikud Nikolai (1977) ja Konstantin (1977) väitsid piirivalvuritele antud seletuses, et soovisid Eesti kaudu illegaalselt Lätti ja Leetu minna ning lõpuks Saksamaale jõuda.

19. aprillil karistas Võru Maakohus mõlemat piiririkkujat seitsme päeva pikkuse haldusarestiga, misjärel anti üle Vene piirivalvele.

Kolm röövpüüdjat Hiiumaal

Ööl vastu 3. aprilli pidasid Kõpu kordoni piirivalvurid Hiiumaal Kõrgessaare vallas kinni kolm Tallinna elanikku, kes kalastasid keelatud püügivahendite - harpuunpüssi ja tragiga. Kalamehed üritasid põgeneda, kuid tulutult.

Röövpüüdjatele koostati haldusõigusrikkumise protokollid ja meeste õigusrikkumisi menetleb Keskkonnainspektsiooni Läänemaa osakond.

Urmo Kohv

11 000 liitrit piiritust mööbli vahel ja 800 000 sigaretti laos

14. aprillil tabasid infoosakonna töötajad Tallinna reisisadamas ja Harju maakonnas läbi viidud jälitusoperatsiooni käigus ligi 11 000 liitrit salapiiritust ja 800 000 sigaretti.

Piirivalve poolt analüüsitud informatsioonile tuginedes peeti Tallinna reisisadama D-terminaalis kinni reisilaevale Finnjet suundunud järelhaagisega veoauto Volvo. Ametlikult mööblilaadungiga Soome suundunud veoautost leidsid piirivalvurid 10 mööbli vahele peidetud kasti, millest igaüks sisaldas 500 üheliitrist plastikpudelit piiritusega.

Sama päeva hilisõhtul avastasid infotöötajad Harju maakonnas salakaubavedajate oletatava vahelao, kus piiritusekoguseid salakaubaveoks ette valmistati.

Lao läbiotsimisel leiti veel ligi 6000 liitrit piiritust ja 100 kasti (800 000 tükki) sigarette Prince, samuti vahendeid peidikutena kasutatud pakkekastide ehitamiseks ja peitmiseks.

Operatsiooni käigus pidasid piirivalvurid kinni kaks isikut, kellest üks oli Tallinna reisisadamas kinni peetud Volvo juht.

Urmo Kohv

Reisisadamas tallus noormees 200 grammi heroiini otsas

Infoosakonna töötajad tabasid kuu aega kestnud jälitusoperatsiooni tulemusena 27. aprillil Tallinna Reisisadamas Linnahalli terminaalis nooremapoolse mehe ja naise, kelle juurest leiti 200 grammi heroiini ning pidasid kinni ka kaks salakaubaveo organiseerijat.

Kell 10 Soome suunduvale laevale minna soovinud mehe mõlema kinga sisetaldade alt leidsid piirivalvurid kaks sajagrammist kotikest valkja pulbriga, mis esialgse analüüsi tulemusel osutus heroiiniks.

Piirivalvurid pidasid mehe ja temaga kaasasolnud naise kinni ning tabasid mõni tund hiljem nende kodude lähedalt kaks salakaubaveo organiseerimises kahtlustatavat isikut.

Kinni peetud kolm meest ja üks naine on Eesti kodanikud ning elavad Harju maakonnas Sauel ja Keilas.

Piirivalve algatas juhtunuga seoses kriminaalasja.

Urmo Kohv

Kagu-Eesti piirivalvurid said uue staabihoone

27. märtsil avati Võrus Kagu piirivalvepiirkonna ja Võrumaa päästeteenistuse uus hoone.

Hoone avaüritusele olid teiste seas saabunud Eesti Vabariigi president Arnold Rüütel, siseminister Ain Seppik, piirivalveameti peadirektor Harry Hein, päästeameti peadirektor Mati Raidma ja Võru maavanem Mait Klaassen.

Võrumaa päästeteenistus asus depoohoonet ehitama 1996 aastal. Algselt päästeteenistusele mõeldud hoone läks käiku kahasse piirivalvega. Hoonet jagatakse Kagu piirivalvepiirkonna staabiga, mis seni rentis ruume Võrus. Uued ruumid parandavad piirivalvurite seniseid töö-, õppe- ja olmetingimusi. Peale kõigile spetsialistidele vajalike töökohtade, on uues hoones piirivalvurite käsutuses õppeklass 30 inimesele, jõusaal, saun ja riietusruumid.

Päästeteenistusel hakkab uues hoones asuma nii administratiivne kui ka teenistuslik pool.

Ehituslikult on jagatud hoone nii, et piirivalve käes on hoone teine ja kolmas korrus, päästeteenistus kasutab hoone keldrit ja esimest korrust, garaaže jagatakse.

Mari Tikan, Urmo Kohv

Teet Metsavas pälvis Valga piirkonna parima piirivalvuri tiitli

29. märtsil, piirkonna 79. aastapäeval valiti Valga piirkonna 2001. aasta parimaks Valga kordoni allohvitser – spetsialist n-srs Teet Metsavas.

Vello Jaska

Teet Metsavasi toimikus pole ühtegi karistust, küll aga 16 ergutust. Metsavas on hea laskesportlane, eriti täpne püstoliharjutustes. Aunimetus antakse aasta jooksul enim silma paistnud piirivalvurile koos vastava tunnistuse ja aurelvaga eesmärgil tunnustada ja stimuleerida piirivalveametnike teenistust, ühiskondlikku aktiivsust.

Kandidaadile esitatakse statuudi järgi kõrged nõudmised: ta peab olema teeninud piirivalves üle kolme aasta ja vähemalt viimase nendest Valga piirkonnas.

Kandidaadil ei tohi olla aasta jooksul ühtegi karistust, nõutavad on kolm piirivalveameti peadirektori või piirkonnaülema käskkirjalist ergutust. Kuna piirivalvur peab olema füüsiliselt terve ja karastunud, on kandidaadil välistatud haigusest tingitud puudumised, välja arvatud need, mis on tingitud tööülesannete täitmisest.

Metsavas on sündinud 28. veebruaril 1972 Antslas. Kohaliku põhikooli lõpetamise järel täiendas end Valga kutsekeskkoolis mööblitislerina. Esimesed töömeheaastad möödusid Antsla mööblivabrikus.

Valgas elava abikaasa tõttu otsis endalegi töökohta Valgas. "Kuna olin ajateenistuses piirivalves ja töö oli meeldiv, otsustasin piirivalvuriks hakata," rääkis ühekordsandat aastat piirivalves olnud Metsavas. Ta arvab, et Valga piirkond on selle ajaga tundmatuseni muutunud, ta mäletab soojakuid piiripunktides ja joogivett termoses.

Varem on Valga piirkonnas parima piirivalvuri vääriliseks tunnistatud kuus meest: n-vbl Valdek Klaus, n-srs Eiko Lust, n-srs Alar Müürsepp, v-vbl Toomas Palumaa, kpr Harri Aher ja n-vbl Hans Siivask.

Vello Jaska

Juminda poolsaarele paigaldati mereseiresüsteemi nurgakivi

Tiiu Leis

Nurgakivisse paigaldasid piirivalveameti peadirektor kolonel Harry Hein (vasakul), radarite valmistajafirma projektijuht Detlev Borgmann ja Saksa suursaadik Gerhard Enver Schrömbgens Eesti päevalehtede ja kroonidega ka paar eurot.

5. juunil paigaldasid piirivalvurid Juminda poolsaarele mereseiresüsteemi nurgakivi, mis tähistab mereseiresüsteemi ehitamise algust ja selle neli aastat kestnud ettevalmistava etapi lõppu.

Mereseiresüsteemi radaripositsiooni nurgakivi paigaldasid Saksamaa suursaadik Gerhard Enver Schrömbgens, siseministeeriumi kantsler Märt Kraft, piirivalveameti peadirektor kolonel Harry Hein ja mereseireradarite riigihankekonkursi võitnud firma EADS Deutschland GmbH projektijuht Detlev Borgmann.

Lähiaastatel kogu Eesti territoriaalmerd ja rannikualasid katvasse seiresüsteemi ühendatavad ja Saksamaal valmistatavad kakskümmend radarit aitavad korraldada laevajuhtimist, hoida ära laevaõnnetusi, keskkonnareostust, neil on ka kaitseotstarbeline vajadus.

Neli aastat tagasi, 1999. aastal valitsuse poolt otsustatud mereseiresüsteemi loomine Eesti piirile sai hoogu 2001. aasta augustis, mil sõlmiti Saksa firmaga EADS Deutscland GmbH 20 mereseireradari ostuleping, mille järgi tuleb Eestil radarite eest maksta 411 miljonit krooni.

"Kui kõik toimib plaanipäraselt, saab Eesti ühe Euroopa moodsaima mereseireradarisüsteemi, mis vastab kaasaja nõuetele nii tehnilisust kui turvalisust puudutavates küsimustes," ütles piirivalveameti peadirektor kolonel Harry Hein. Mereseireradareist on kasu ka õhuväel, mereväel ja veeteede ametil.

Pikemas perspektiivis saavad radarid võtmesõnaks Eesti ühinemisel kogu Soome lahte katma hakkava ühtse integreeritud laevaliikluse jälgimise süsteemiga.

Piirivalveameti peadirektori asetäitja major Aivar Lõhmus avaldas lootust, et mereseiresüsteem saab ühtsesse võrku integreeritud 2005. aasta suveks.

Tiiu Leis

Kudejõed meelitasid tragide, kahvade ja harpuunidega kalamehi

Hiiumaa piirivalvepiirkonna piirivalvurid koostöös keskkonnainspektsiooni inspektoritega patrullisid Kiriku lahel ja Armiojal, mille tulemusena avastati hulgaliselt kalapüügieeskirjade rikkumisi.

Nelja kontrollkäigu jooksul tabatud kuus rikkujat olid öisel vaatlusel nähtutest vaid pooled. Kalapüügieeskirjade rikkujate tabamine pole piirivalvuri põhitegevus, võimatu on organiseerida katkematut varitsust. Muukeelsed salakalapüügi-seltskonnad on hästi varustatud, tihti on neil kaasas kohalikke olusid tundev oma poiss, kes teeb rikkujate "soojalt võtmise" piirivalvuritele keeruliseks. Oluliselt lihtsustab korra tagamise piirivalvuritegi koostöö kohalike elanikega, kes rikkumisi nähes sellest operatiivselt teatavad.

Eelnevate aastate kogemus näitab, et röövpüüdjad kasutavad röövpüügil nii lõhkelaenguid, elektrit, tragisid, kahvasid, mõrdu jm vahendeid, millega võimalik kala kätte saada. Hiljuti tabasime esmakordselt harpuunpüssiga püüdjad.

On ikka pätid!

Kaks piirivalvurit on öösel varitsuses, paarikümne meetri kaugusel istub ümber tule seltskond.

Korraga tõuseb üks mees ja hakkab tragima, ise vähehaaval piirivalvurite poole tulles. Jõudes piirivalvurite juurde, peetakse rikkuja ootamatult kinni, kes kohkunult ridvale näitab ja ütleb: "Leidsin……ei püüdnud…….on ikka pätid, kes sellega püüavad".

Indrek Sammal

Kõpu kordoni ülem

Kutselise piirivalve formeerimine ja piirile saatmine Peipsi jaoskonnas 1922-1923

Eesti Vabariigi Valitsuse otsusega 20.09.1922 ja Riigikogu poolt 30.05.1922 vastuvõetud otsusega asutati Eesti Vabariigi piiride kaitseks, mis oli varem kaitseväe käes, iseseisev kutseline piirivalve, mis hakkas alluma Siseministeeriumile.

Piirikaitse jagati Piirivalve Valitsuse ülema poolt jaoskondadeks, iga jaoskond sai oma nime. Ida poole, Nõukogude Venemaa piirile, Peipsi kaldale jäi Peipsi jaoskond. Paremale poole Tartu ja vasakule Narva jaoskond.

Peipsi jaoskonna piir algas Kalli jõest ja ulatus kuni Naroova jõeni, pikkus 120 km. Peipsi jaoskonna esimeseks ülemaks määrati 18.01.1923 reservist tegevteenistusse astunud kapten Jakob Munner.

Esialgne jaoskondade formeerimine toimus Tallinnas, valitsuse staabis, kus seati kokku jaoskondade, rajoonide, ohvitseride ja valvurite arv. Samal ajal saadeti kutsed reservsõduritele, kes avaldasid soovi piirivalve teenistusse astuda. Jaoskond jagati kolmeks rajooniks ja samal ajal määrati ka jaoskonna kordonite arv: Alatskivi (5), Mustvee (5),Vask-Narva (4).

Igasse rajooni nimetati üks I järgu kordon koos kordoni ülemaga, teised kordonid jäid II järku, kus ohvitserid asusid ilma ülemata. Määrati kordonite asukohad: Praaga, Varnja, Kolkja, Nina, Kallaste, Sääritsa, Kasepää, Mustvee, Vilusi, Lohusuu, Kuru, Ajajõe, Smolnitsa ja Vasknarva.

Vastuvõtt

Jaoskonna ülema ja kantselei asukoht asus Mustvee alevis. Meeskonna kokkukutsumine ja väljaõpe toimus Tartus. Ohvitseride, esialgu kuue mehe vastuvõtmine toimus Tallinnas. Samas viidi läbi ka esimene kuuajaline koolitus.

Esimesena jaoskonda teenistusse määratud ohvitserina, peale jaoskonna ülema, ilmus kohale alamkapten Helmut Vilipus (15. jaanuaril), talle järgnesid 26. veebruaril alamkapten Vladimir Struss ja nooremleitnant Kurt Matson. 1. märtsil saabus alamkapten Rudolf Veidebach ja 16. märtsil lipnik Ludvig Saar.

20. märtsil sõitsid ohvitserid meeskondade vastuvõtmiseks Tartusse. Meeskondade vastuvõtmise ja eluruumid paiknesid Rostovi kliiniku ruumides Savi tn. 8, samas olid ka formeeritavad Petseri ja Tartu jaoskonnad. 22. märtsil ilmus välja kutsutud 113 isikust 73, neist arstliku läbivaatuse läbis 66 meest. Esialgsesse jaoskonna koosseisu oli määratud lisaks valvuritele ja kordoni ülematele ka 7 telefonisti ja 1 vanemkirjutaja.

Teenistus

Teenistus algas õppustega (23.03-15.05.), mida viisid läbi ohvitserid ning mis kestis 6 tundi päevas. Teoreetiliselt läbiti piirivalve teenistus, karnisoni teenistus, sise- ja distsiplinaarmäärustik. Praktikas harjutati rivi (tol ajal uue jalaväe määrustiku järgi) ning tutvustati ja prooviti Jaapani vintpüssi "Arissaka" 1905. aasta mudelit. Õppuste käigus jäid oma kehaliste võimete tõttu välja mõned mehed, kuna osutusid piirivalve jaoks kõlbmatuks.

23. aprillil sai jaoskonna meeskond Vabariigi Valitsuse poolt kinnitatud mundri ja varustuse kätte. Tartust anti ka jaoskonnale 8 hobust. Jaoskonna ülematele ja ohvitseridele eraldati relvad - automaatpüstolid "Browning".

4. mail andis meeskond sõjamehe tõotuse ja 5. mail käis Piirivalve Valitsuse ülem kolonelleitnant Ants Kurvits meeskonda üle vaatamas ja nende teadmisi kontrollimas. 10. mail toimus pidulik jaoskonna pildistamine Tartus Toomemäel.

Enne piirile minemist ilmus teenistusse hilinenult Alatskivi rajooniülem leitnant Hugo Kõrv ja seega oli kogu jaoskonna ohvitseride koosseis täis.

16. mai hommikul sõitis jaoskond terves koosseisus Tartust sõjaväeaurikuga "Ahti" piirile, hobuseid ja vankreid veeti sihtpunktidesse mööda maanteid. Sadamas saatsid meeskonda Tartust ja selle ümbrusest pärit piirivalvurite tuttavad ja sugulased. Sündmuse tähtsustamise ja pidulikkuse rõhutamiseks mängis sadamas ja hiljem laeval teise diviisi sõjaväeorkester. Orkester saatis meeskonda laeval kuni Mäksa mõisani. Praagal saadeti osa meeskonnast kordoni asukohtade ja koosseisude järgi maale. Kohe algas piirkondade ülevõtmine kaitseväeosadelt.

Esimene aasta piiril

Kahel järgneval päeval paigutati ülejäänud meeskond kohtadele. 20. maiks olid piirikonnad piirivalve poolt üle võetud.

Esimene aasta piirivalve teenistuses idapiiril oli keeruline. Kaardi järgi kavandatud kordonite paigutuses oli ebatäpsusi, mis segas teenistust, võimaluse korral tehti muudatusi.

Raskusi tekitas piirivalvuritele eluaseme leidmine. Piiriäärsed külad kandsid sunnikohustust valvurite majutamisel, kuid see lahendus oli ajutine. Vaja oli hakata kordoneid ehitama. Puudusid hädavajalikud patrullteed. Aasta lõpuks vähendati isikulist koosseisu, kuna selgus, et mitmed piirivalvurid ei vastanud oma ameti nõuetele.

Esimesel piiri valvamise aastal tuvastati Peipsi jaoskonnas 14 piiririkkumist, 1 salakaubitsemise juhtum, registreeriti ja anti välja 914 paaditunnistust.

Eesti Riigiarhiivi andmetel

Ruth Ristmägi

Ants Kurvitsa 115. sünnipäev Tabiveres

14. mail täitus esimesel Eesti piirivalvejuhil Ants Kurvitsal 115. sünniaastapäev.

Ants Kurvitsa auks avati tema kodukohas Tabiveres mälestusplaat, kõlas Eesti Piirivalve Orkestri ja Tabivere kapelli muusika, käidi Äksi kalmistul Kurvitsa perekonna rahulal, istuti tamm Äksi Vabadusparki ning söödi sõdurisuppi. Ettekannetega esinesid major Lembit Võime ja Kaitseliidu ajaloopealik Ülo Pärn. Tabivere muuseumi kõrvale Kurvitsa sünnitalu juurest toodud aida alla paigaldati stendid Ants Kurvitsat puudutavate fotomaterjalidega, dokumentidega tema ülekuulamistoimikust ja talutööriistad. Esimese Eesti piirivalvejuhi mälestusüritusele olid tulnud Kaitsejõudude peastaabi üldosakonna ülem kolonelleitnant Riho Breivel, piirivalveameti peadirektor kolonel Harry Hein, piirivalve ohvitseridekogu esimees kolonel Vello-Marcelli Tiido ja Ants Kurvitsa noorima tütre abikaasa Endel Saarman Rootsist.

Ants Kurvits sündis 14. mail 1887 Tartumaal Äksi kihelkonnas, Saadjärve vallas, Mihkli-Aadu talus. Vabadussõja tuntud väejuht kolonelleitnant Ants Kurvits astus esimese piirivalvejuhina ametisse 1. novembril 1922, seda päeva loetakse ka Eesti piirivalve sünnipäevaks. Ants Kurvits läks erru kindralmajorina 1939. aasta lõpul ja mõrvati seni selgitamata asjaoludel Gulagi vanglas 1943.

Tiiu Leis

Tervituseks – VALVEL!

10

Norilski sunnitöölaagrisse kisti tuhandeist eesti kodudest ka peale sõda väevõimuga rahva poegitütreid, kes loeti süüdi selles, et soovisid oma riigi taasiseseisvumist, rahva vabanemist ning olid selle nimel võidelnud. Sealt käisid läbi õnnetud, kes pärast sõjaaastate eluraskusi sirutasid käe "püha sotsialistliku ühisomandi puutumatusse." Kümne topsi tuletikkude eest määrati kümme aastat Norilskit minu sõbra ja klassivenna emale. Kaks alaealist koolilast jäid koju Viljandisse aastateks omapead tuttavate lohutada ja toita kuni nende emale armu anti.

12. augusti öösel 1991 alustasime kojulendu kallisse Eestisse. Südames kurbus lahkuda nii lähedal olnud omaste ja suguvendade-õdede hingedest. Võib olla, et olime puudutanud nende luidki, astunud üle või kõrvalt nende viimasest asemest igikeltsas.

Tundsime rahuldust, et olime suutnud neid väärikalt meeles pidada. Ees seisid ootamatult otsustavad ajad. Putshini Moskvas oli jäänud seitse, Eesti Vabariigi taasiseseisvumiseni kaheksa päeva.

Oktoobris, nüüd juba kõik vabade rahvastena, toimus lätlaste juures Riias kogu vennaliku "Norilsk-91" kokkusaamine. Seal tegid leedu endised ohvitserid ettepaneku tulla 23. novembril Vilniusse, kus nad kavatsesid jätkata rahvuse ajaloolist traditsiooni ja pühitseda Leedu sõjaväepäeva, mille raames pidi toimuma ka sõjaväe paraad.

Rääkisin sellest piirivalve ülemale. Härra Öövel, nagu alati, suhtus taolisse ettepanekusse heakskiiduga ja ütles, et läheme Leetu terve kompaniiga. Ta helistas oma Leedu ametivennale Leedu Kodukaitse ülemale Audrius Butkevi-čusele ja lepiti kokku, et meilt läheb Vilniusse 30meheline rühm.

Olin sel ajal Remniku õppekeskuse ülemaks ja härra Öövel määras mind üle-eestipiirilise Leetu sõitva koondrühma ülemaks.

Mehed olid korralikes sinistes talveriietes, embleemide ja tunnusmärkidega käistel. Püksid viksitud saabastes. Vilniuses laenasin kõigile Remnikult kaasavõetud valged sõrmikud ja viled valgete paeltega vasaku paguni külge kinnitamiseks.

Me meeldisime iseendale. Tänuks eeskujuliku teenistuse eest sõitis Remnikult kaasa 8 rühma- ja kompaniiülemat. 22. novembri õhtul alustasime reisi väikese bussiga Valka. Tee peal tegime õhtusöögipeatuse moodsaks remonditud Rõngu kõrtsis. Sõime ja jõime õlut. Napsu ei võetud, kuigi minult keeldu ei olnud. Seal , korrektselt käituvaid mundris mehi vaadates mõistsin, et noortest eesti meestest hakkab kujunema uus intelligentne ohvitserkond. Valgas rühm formeerus ja edasi sõitsime juba suure bussiga.

Vilniusse saabusime kell 9 hommikul. Leedulased võtsid meid vastu veidi imestunult, aga teretulnult ja väga vennalikult. Ilmselt imponeeris neile meie omapärane vorm, meie aga imestasime nende päris sõjaväelise mundri ja heade saabaste üle.

Leedu Kodukaitse staap asub modernses 7-korruselises hoones. Teatasin mitmele kõrgemale sõjaväelasele meie saabumisest eesti keeles ja meie tõlk, leedu päritolu Remniku rühmaülem Rimant Tshernauskas tõlkis. Siis naljatasime, et peame siiski üle minema nn rahvustevahelise suhtlemise keelele, nagu oli tavaks nõukogude pruugis omal ajal vene keele kohta öelda. Meile hakati kohe voodeid tooma ja ruume puhkuseks sisustama. Vabandasime, et oleme piirivalvurid ja peame õhtul tagasi sõitma. Küsiti, kas oleme võimelised paraadil marssima. Kuuldes, et jah, oli neil eriliselt hea meel.

Tõlgiks ja linnajuhiks saime kena daami – Leedu vabadusvõitleja proua Leonarda Kuodiene, keda järgmise aasta suvel nägin Leedu sõjaväe II spordimängudel kaitseväe vormis ametniku, pulkininkas leitenantas ehk kolonelleitnandi auastme tunnustega.

Peale korrastamist juhatati meid kohvikusse hommikueinele. Sel päeval olid tänavad erakordselt libedad ja kuna staap asus kõrgendikul, siis oli tegu sealt laskumiseks ja sinna tõusmiseks.

Kell 12 algas Vilniuse katedraalis pidulik missa nende katoliku kirikupeade toimetamisel, kelle seas oli ka kokku 22 aastat NSVLs kinnipeetud leedulasest dissident preester Alfonsas Svarinskas, kellega oli juhus kohtuda suvel Norilskis. Siis pidasime ausamba avamisel kõned mõlemad.

Teel katedraali äratas meie sinimundris rühm üldist üllatust ja meid tervitati käteplaksutamisega.

Katedraalis seisid korrapäraselt 40meheliste rühmadena 500 leedu sõdalast ja 31 eesti piirivalvurit poolteist tundi püsti. Mõned leedu sõdurid minestasid. Käskisin meie meestel kõrvast kõrva igaks juhuks edasi sosistada, et minestamine on keelatud. Käsk mõjus. Anti edasi ja täideti.

Meie mehed, peale ühe, loomulikult midagi jutlusest ja lauludest aru ei saanud. Selle tegime leedulastele tagasi aasta pärast, 30. novembril, Eesti piirivalve 70. juubeli pidulikul jumalateenistusel Tallinna Toomkirikus, kui leedu sõjamehed olid meie külalisteks.

Katedraali olime sisenenud rivikorras viimastena, seega väljus sealt Eesti lipp ja mehed esimesena. Väljas ootas väga palju rahvast. Nad juba teadsid, et eestlased on külas ja hakkasid kohe tervitusi hõikama, lilli andma, foto- ja telemehed ees ja taga.

kol Johan Saar

Järgneb

SPORT

PIIRIVALVE 8. LAHTISED MURDMAAJOOKSU VÕISTLUSED

Kaheksandat korda selgusid piirivalve kibedamad murdmaajooksjad Pärnumaal Võistes ja traditsiooni ei rikutud seekordki – suurepärane kevadilm, kõrgetasemeline ja sportlik konkurents ning võistluste ladus korraldus pani tagalapataljoni spordiinstruktori korduvalt ohkama: on, millest eeskuju võtta. Peale tagalapataljoni osalesid külalistena veel Kaitseväe ühendatud õppeasutuste õppurid, kes võistluste üldarvestuses ka võitsid, edestades parimat piirivalve võistkonda, Valga piirivalvepiirkonda, 16 punktiga. Auväärsele teisele kohale tuli piirivalve arvestuses Peipsi piirivalvepiirkond ja tubli kolmanda koha saavutas Põhja piirivalvepiirkond.

Naisjooksjatest oli klass omaette Narva-Jõesuu piirivalve õppekeskuse ohvitser n-ltn Jaanika Karp, kes võitis nii 500- kui 2000-meetri jooksu. Kolm esikohta sai Urmo Liblik Sõjakoolist, väsimatu piirivalvur Peipsi äärest Jaan Schmidt viis koju kaks kuld- ja ühe pronksmedali.

Kuna Võistes toimus ka traditsiooniline teatejooks president Pätsi sünnikohast Võiste tervisekeskusesse, siis oli meil kõigil võimalus silmast silma näha olümpiasangarit Andrus Veerpalu, kes koduvalla eest on jooksmas igal aastal.

Järgmine piirivalve spordiüritus Võistes on 28.-29.05.2002, kui selgitatakse Läänemeremaade piirikontrolli koostöö riikide parimad orienteerujad.

Jooksukrossi tulemusi on kõigil huvilistel võimalus lugeda aadressil: **www.pvsport.ee**

kpt Arne Sirel

Vastasseis võrkpallis jätkub…

Nii võib öelda, sest piirivalve võrkpallimeistrivõistluste finaalis jätkub endiselt piirivalveameti ja Pärnu piirivalvepiirkonna duell.

Juba alagrupimängudes oli näha, et piirivalveamet, kes ei loovutanud vastastele ühtki geimi, on taas kuldmedalid sihikule võtnud. Raudse järjekindlusega alistati alagrupis Põhja piirivalvepiirkond, Piirivalvekool, Neeme piirivalvekoerte kool, Saaremaa piirivalvepiirkond ja Ida –Viru piirivalvepiirkond. Põhja teine koht alagrupis polnud üllatuseks, samuti tuleb ära märkida Piirivalvekooli ja Neeme piirivalvekoerte kooli südi esinemine.

Teises alagrupis ei kulgenud pärnakate tee finaali sugugi nii lihtsalt, sest visade võitlejatena tuntud valgalased andsid ägeda lahingu ja võtsid 2:1 võidu, kuid ise oskasid kaotada Narva-Jõesuu piirivalve õppekeskuse meeskonnale. Häbiväärset pole selles midagi, sest õppekeskuses mängivad teadagi kes – üdini treenitud ernalased ja sihvakad ajateenijad. Pole mingi ime, kui tänavu alagrupis kolmandaks jäänud Narva-Jõesuu varsti peale korvpalli kulda käe ka võrkpallis medalite järele sirutab.

Finaalmängudes ei saanud piirivalveameti raskekahurvägi kohtumises vagalastega oma mängu algul käima, esimese geimi võtmiseks tuli välja mängida 29 punkti Valga 27 vastu, teine geim tuli lihtsamalt, 25 : 21 ja kolmandas geimis oli tegemist formaalsusega – 25 : 16 näitab jõudude tõelist vahekorda.

Teine poolfinaalmäng vääris oma võitluslikkuse tõttu finaalturniiri ilusama mängu tiitlit, sest peale teise geimi kaotamist pidid pärnakad neljandas geimis finaali saamiseks kõik jõu ja oskused mängu panema, geimi tulemus 31 : 29 räägib iseenda eest. 3 : 1 võit Pärnule ja finaalis vanad rivaalid- piirivalveamet versus Pärnu.

Pronksmedalimängus ei jätnud Valga mehed midagi juhuse otsustada, 3 : 0 seis. Valgalaste parimaks mängujaks tunnistati Erko Ojaste, põhjakatest oli parim Jaanus Tuulik.

Finaalmäng piirivalveameti ja Pärnu vahel meenutas piirivalveameti ja Valga kohtumist – esimeses geimis suutsid pärnakad ameti meeskonna tõsiselt higistama panna, geim 25 : 23. Ka teises geimis polnud pärnakate poolt allaandmise lõhnagi tunda, alles Raino Sepa ja Kalev Mõtuse pommlöögid ja Aare Evisalu ootamatult terava nurga all sooritatud servid kallutasid kaalukausi tulevaste võitjate poolele. Kolmas geim oli Pärnu võistkonnale kui halb unenägu – piirivalveameti võistkonnal sujus kõik, Pärnul aga ei midagi. Korraks oli võitjate edu isegi kümnepunktiline, siis lasti põlved sirgeks ja võidujoovastuses taheti vastastelegi võimalust anda, mida viimased ei kasutanud – geim 25 : 17 piirivalveametile ja võidutants võis alata. Pärnu võistkonna parimaks mängijaks tunnistati Janar Jõe, piirivalveametist aga pälvis selle tiitli Raino Sepp.

Võitjasse meeskonda kuulusid: Aare Evisalu, Henn Karits, Raino Sepp, Gert Laanemaa, Priit Järvpõld, Kalev Mõtus ja Indrek Jõgi.

Mõnus võrkpallipäev lõpetati piirivalve ohvitseridekogu kasiinos.

kpt Arne Sirel

MEREHÄDALISI TULI PÄÄSTA LIIVI, PÄRNU, LOHUSALU JA VERGI LAHTEDEL

Ilusate ilmade meelitusel varakult alanud navigatsioonihooaeg on juba kaasa toonud ridamisi õnnetusi ning alates maikuust on piirivalvuritel tulnud päästa vähemalt kaheksateist merehädalist. Kolme uljaspead enam päästa ei õnnestunud.

4. mai õhtul pöördus piirivalve poole abipalvega Tallinna elanik Aive (1975), kelle teatel triivis nende mootorpaat Sorgu saarest ida suunas kividele. Paadis viibisid veel Pärnu elanik Valentin (1937) ja tallinlased Toivo (1969) ning Elisabeth (1995). Piirkonna ohtlikkuse tõttu oli ujuvvahenditega juurdepääs abivajajatele raskendatud ja päästetööd muutis keeruliseks ööpimedus, mistõttu saadeti hädalisi päästma lennusalga helikopter.

Tallinnast startinud kopter maandus Sorgu saarel kell 23.27 ja läbi vööniulatuva vee paadini kahlanud piirivalvurid toimetasid abivajajad kopterile. Pool tundi hiljem anti päästetud üle kiirabibrigaadile.

Õnnetusest kerge külmetusega pääsenud paadisõitjad väitsid, et soovisid külastada Sorgu saart, kuid sadamasse sissesõidul kandus mootorpaat tugeva tuule ja kitsa faarvaatri tõttu kursist kõrvale ning triivis kivide otsa. Õnnetuse ajal puhus Liivi lahel kagutuul kiirusega 10 m/s, lainekõrgus oli 1,5-2 m.

Purjus kapten ja juhiloata tüürimees

18. mail kell 5.30 palus piirivalvelt abi Vergi sadama lähedal mõned tunnid varem kividele sõitnud Soome väikelaeva Navayo kapten. Appi suundunud PVL-102 meeskond tõi paadiga laeva pardale kaatril viibinud Soome kodanikud Jarmo, Petri ja Jouko. Reostuse ohtu sündmuskohal ei täheldatud.

Asjaolude selgitamiseks Vergi kordonisse toimetatud soomlastele politsei poolt tehtud ekspertiis tuvastas kaatri kaptenil ja ühel reisijal alkoholijoobe. Meeste seletuse kohaselt oli õnnetuse hetkel kaatri roolis Jarmo, kes oli küll kaine, kuid ei omanud aluse juhtimiseks vajalikku väikelaevade juhiluba.

Sündmuskohal puhus loodetuul 15 m/s, laine kõrgus oli 2 meetrini.

Piirivalvurid karistasid kaatri roolis olnud Jarmot ja kaptenit halduskorras 3000 kroonise rahatrahviga väikelaevade kasutamise nõuete rikkumise eest.

Neli noort üle parda

11. mail kell 17.10 sai piirivalve teate, et Vääna-Jõesuu vetelpääste tornist 500m kaugusel merel on ümber läinud jaht nelja inimesega. Kolm minutit hiljem Lohusalu sadamast väljunud piirivalvekaater võttis vettekukkunud kaatri pardale ning toimetas Vääna-Jõesuu sadamasse. Sinna pukseeriti ka merehädaliste jaht. Päästetud Aljona, Priit, Ülo ja Priit arstiabi ei vajanud. Jahi kapteni seletusel põhjustas aluse ümbermineku külgtuul. Sündmuskohal puhus kirdetuul kiirusega 2-4 m/s, laine kõrgus oli pool meetrit, nähtavus hea.

Pärnu kalamehed hädas

4. mail kell 19.49 teatati piirivalvele Pärnu lahel rannast kahe miili kaugusel mootorpaadiga merehätta sattunud kolmest kalurist.

Hädaliste kinnitusel kastis tuule tugevnedes tõusnud laine paadimootori märjaks, mistõttu mootor seiskus ja tekkis aluse ümberminemise oht. Kell 20.15 Pärnu sadamast hädalistele appi kihutanud piirivalvekaater avastas viis minutit hiljem abivajajad 1,6 miili kaugusel Pärnu muulist kagus ja alustas paadi pukseerimist.

Kell 21.00 jõudsid mõlemad alused koos päästetud Vjatseslavi (1949), Nikolai (1948) ja Aleksandriga (1966) Pärnu sadamasse.

Kolm purjetajat uppus

25. mail uppus Väinamerel seni selgitamata asjaoludel kolm noort meest, kes omatehtud väikese jahiga Vormsi saarele purjetada üritasid. Laupäeva hommikul märkas parvlaeva Harilaid meeskond Hobulaiu lähedal madalikule sõitnud jahti ja teatas sellest Rohuküla sadamasse, kes teate kell 9.40 Haapsalu piirivalvekordonile edastas.

Kümme minutit hiljem otsinguid alustanud piirivalvurid avastasid sündmuskohalt täispurjedes ja kinnijäänud roolipinniga jahi Luu, mille pardal polnud inimesi ega päästeveste. Samuti ei leitud ainsatki jälge ega hingelist Hobulaiult.

Piirivalvurid jätkasid otsinguid avamerel, arvestades tuule ja triivi suunda ning kutsusid Hiiumaalt appi veel ühe kaatri ning Tallinnast lennuki. Enne kui täiendavad jõud kohale jõudsid avastati Hobulaiust 1,6 miili Rukkirahu poole lainetes ulpiv päästevestis surnukeha ja paarsada meetrit eemal veel kaks.

Tõenäoliselt tabas tormist ilma trotsinud paadiseltskonda tuule käes lahti pääsenud poom, mis mehed üle parda pühkis. Välistatud pole ka võimalus, et jaht manöövrit sooritades kõrge lainetuse tõttu ümber läks, hiljem end püsti ajas ja juba tühjalt Hobulaiu kaldasse triivis.

Surmasõitu teinud alus oli läbinud ülevaatuse ja tunnistatud merekõlbulikuks. Õnnetusepäeva hommikul puhus Väinamerel tuul kiirusega 10-15 meetrit sekundis, laine kõrgus ulatus üle meetri.

Politsei algatas juhtunu asjaolude selgitamiseks kriminaalasja.

Kaks meest paadiga ümber

11. juuni hilisõhtul päästsid piirivalvurid Lääne-Virumaal Altja lähedal merel kaks paadiga ümber läinud kohalikku kalameest.

Kell 23.35 sai piirivalve Vergi kordon teate, et Mustoja suudme lähedal merel on ümber läinud paat kahe mehega pardal.

Kümme minutit hiljem suundus Vergil asunud piirivalvelaeva PVL-102 kiirpaat hädalistele appi. Mustoja suudmest umbes 1,8 kilomeetri kaugusel kaldast avastati ümberläinud sõudepaat, millest hoidsid kinni kaks päästevestides meest.

Piirivalvurid toimetasid kaks päästetut – Altja ja Vergi küla elanikud Aare ja Antsu koos nende paadiga Altja randa.

Meeste sõnul läksid nad teisipäeva õhtul merele võrke panema. Õnnetus juhtus pärast võrkude sisselaskmist kui üks kalameestest paadis hooletult püsti tõustes kerge aluse kummuli kallutas.

Urmo Kohv

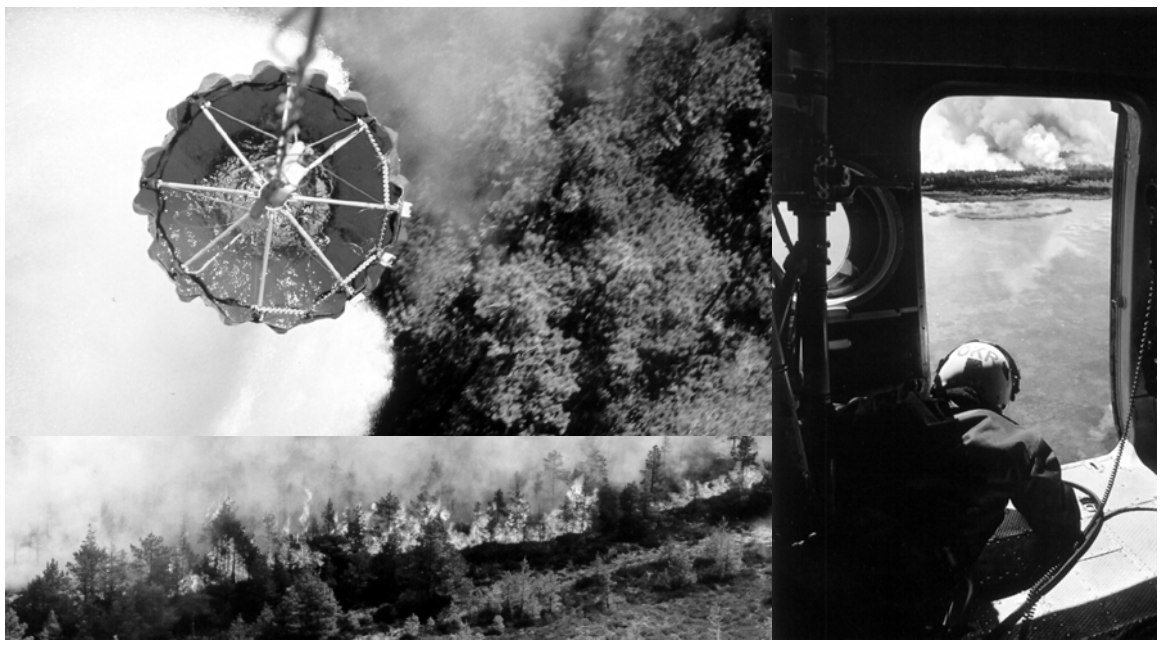

Piirivalvurid kustutustöödel

17. mail õnnestus piirivalve lennusalga helikopteri ja Hiiumaa piirivalvurite kaasabil kustutada suurem osa 120 hektarit haaranud Pihla raba- ja metsapõlengust.

Kell 18.20 palus Hiiumaa päästeteenistus piirivalvelt abi kustutustöödel. Appi suunati 14 piirivalvurit. Kell 20.27 saabus sündmuskohale piirivalve helikopter, mille meeskond tegi kindlaks põlengu ulatuse ja leviku suuna. Kustutustööde käigus ühtekokku neliteist lendu teinud kopteril õnnestus summutada rabast metsa levinud suuremad leegid, misjärel maapealsed kustutajad lokaliseerisid väiksemad tulekolded.

2002. aastal on piirivalve kopter osalenud metsatulekahju kustutamisel Kloogal, Männikul, Pääskülas. Kokku on põlengute likvideerimiseks kulutatud 26 lennutundi.

Urmo Kohv

Piirivalveleht

Väljaandja Piirivalveamet

Toimetuse aadress Toompea 1, Tallinn 15183 pressijaoskond

Toimetaja Tiiu Leis tel 631 6013, faks 631 6012 e-post tiiu@pva.pv.ee

Trükiarv: 1000 Trükk: AS Folger Art Küljendus: Tiiu Leis